

چگونگی مدیریت مغالطه توسل به منبع ناشناس در سازمان‌ها

زهرا محمدپور^۱، محمدرضا قاسمی^۲ و فاطمه صلاحی کجور^۳

۱- دکترای تخصصی مدیریت دولتی، گرایش رفتار سازمانی، مدرس دانشگاه آزاد اسلامی،

واحدچالوس، ایران. Dr.zmohammadpour@gmail.com

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، ایران.

Rashad.۱۳۵۶s@gmail.com

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت دولتی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد چالوس، ایران.

Fateme.salahi۷۹۲۳@gmail.com

چکیده

هدف پژوهش حاضر بررسی مغالطه توسل به منبع ناشناس در سازمانها و چگونگی مدیریت این نوع مغالطه می باشد. با توجه به کلمه مغالطه این مطلب فهمیده می شود که مغالطه از غلط اخذ شده است و غلط هم به این معناست که مغالطه، باطل را به صورت حق و حق را به صورت باطل معرفی کند و از احکام، بدون دلیل استفاده نماید. با توجه به این معنا و همچنین کاربردی که این صنعت در جامعه بشری دارد، لازم است به بررسی و تحقیق درباره این صنعت پرداخته شود. از آنجایی که مشتریان اصلی در هر سازمانی کارمندان آن سازمان هستند و از طرفی مدیریت یعنی پیش بینی فعالیت، برای نیل به هدفهای سازمان در آینده؛ پس با علم اینکه جامعه ای سالم خواهد بود که سازمانهای سالم داشته باشد، زیرا مغالطه توسل به منبع ناشناس باعث کاهش اعتماد سازمانی خواهد شد؛ لذا بررسی این بعد رفتاری کارکنان در سازمانها از حیث اهمیت آن منجر به شناخت این انومی سازمانی خواهد گردید.

واژگان کلیدی: مدیریت مغالطه، مغالطه وسل به منبع ناشناس، سازمان